

- 2) Czy drugie zdanie pkt 53 wyroku sugeruje konieczność zastosowania innego kryterium kontroli niż to, które zostało wskazane w pkt 51 wyroku Amoena i który opiera się na nocie wyjaśniającej do HS do pozycji 8473, zgodnie z którym biustonosze (tj. potencjalne akcesoria) muszą umożliwić protezom piersi pełnienie funkcji innej niż ta, do której zostały „one” (przypuszczalnie protezy piersi) zaprojektowane, czy też zmierza do zastosowania kryterium kontroli określonego w pkt 51 tego wyroku, które wymaga, aby biustonosze pełniły funkcję związaną z główną funkcją protez piersi?

(<sup>1</sup>) Wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., Amoena (C-677/18, EU:C:2019:1142).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 grudnia 2020 r. – Gallaher Limited / The Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Sprawa C-707/20)

(2021/C 110/21)

Język postępowania: angielski

**Sąd odsyłający**

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Gallaher Limited

Druga strona postępowania: The Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy można powołać się na art. 63 TFUE w odniesieniu do przepisów krajowych, takich jak Group Transfer Rules (uregulowania dotyczące transferów w ramach grupy), które mają zastosowanie jedynie do grup spółek?
- 2) Jeśli nawet na art. 63 TFUE nie można się w sposób ogólniejszy powoływać w odniesieniu do Group Transfer Rules (uregulowań dotyczących transferów w ramach grupy), to czy jednak można powołać się na to postanowienie:
  - a) w odniesieniu do przepływów kapitału ze spółki dominującej będącej rezydentem w państwie członkowskim Unii do spółki zależnej będącej rezydentem w Szwajcarii, gdy spółka dominująca posiada 100 % akcji (udziałów) zarówno w spółce zależnej będącej rezydentem w Szwajcarii, jak i w spółce zależnej będącej rezydentem w Zjednoczonym Królestwie, na którą podatek zostaje nałożony?
  - b) w odniesieniu do dokonania przepływu kapitału ze spółki w 100 % zależnej będącej rezydentem w Zjednoczonym Królestwie do spółki w 100 % zależnej będącej rezydentem w Szwajcarii należącej do tej samej spółki dominującej mającej siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę, że obie te spółki są spółkami siostrzanymi, a nie spółkami znajdującymi się w relacji spółka dominująca – spółka zależna?
- 3) Czy przepisy, takie jak Group Transfer Rules (uregulowania dotyczące transferów w ramach grupy), które nakładają natychmiastowe zobowiązanie podatkowe w przypadku przeniesienia aktywów ze spółki będącej rezydentem w Zjednoczonym Królestwie do spółki siostrzanej będącej rezydentem w Szwajcarii (która nie prowadzi działalności handlowej w Zjednoczonym Królestwie poprzez stały zakład), w sytuacji gdy obie te spółki są spółkami zależnymi należącymi w całości do jednej spółki dominującej będącej rezydentem w innym państwie członkowskim – w okolicznościach, w których takie przeniesienie zostałoby dokonane na zasadzie neutralności podatkowej, gdyby spółka siostrzana również była rezydentem w Zjednoczonym Królestwie (lub prowadziła działalność handlową w Zjednoczonym Królestwie poprzez stały zakład) – stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości spółki dominującej w rozumieniu art. 49 TFUE lub ewentualnie ograniczenie swobody przepływu kapitału w rozumieniu art. 63 TFUE?
- 4) Jeśli można powołać się na art. 63 TFEU:
  - a) czy przeniesienie marek i związanych z nimi aktywów przez GL na JTISA za wynagrodzeniem, które miało odzwierciedlać wartość rynkową marek, stanowiło przepływ kapitału w rozumieniu art. 63 TFUE?
  - b) czy przepływy kapitału dokonywane przez JTIH do JTISA, jej spółki zależnej będącej rezydentem w Szwajcarii, stanowią inwestycje bezpośrednie w rozumieniu art. 64 TFUE?

- c) zważywszy, że art. 64 TFUE ma zastosowanie jedynie do niektórych rodzajów przepływu kapitału, czy art. 64 TFUE może mieć zastosowanie w okolicznościach, w których przepływy kapitału mogą być zakwalifikowane zarówno jako inwestycje bezpośrednie (o których mowa w art. 64 TFUE), jak i jako inny rodzaj przepływu kapitału niewymieniony w art. 64 TFUE?
- 5) Jeśli ograniczenie miało miejsce i jest bezsporne, że ograniczenie to było co do zasady uzasadnione nadrzędnymi względami interesu publicznego (a mianowicie koniecznością zachowania wyważonego rozdziału kompetencji podatkowych), czy ograniczenie to było konieczne i proporcjonalne w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności w sytuacji gdy dany podatnik zrealizował przychody z tytułu zbycia składnika aktywów równe pełnej wartości rynkowej tego składnika aktywów?
- 6) Jeśli nastąpiło naruszenie swobody przedsiębiorczości lub prawa do swobodnego przepływu kapitału:
- a) czy prawo Unii wymaga, aby interpretować przepisy krajowe lub odstąpić od ich stosowania tak, aby zapewnić GL możliwość odroczenia płatności podatku?
- b) jeśli tak, to czy prawo Unii wymaga, aby interpretować przepisy krajowe lub odstąpić od ich stosowania tak, aby zapewnić GL możliwość odroczenia zapłaty podatku do momentu zbycia aktywów poza podgrupę, której spółką dominującą jest spółka będąca rezydentem w innym państwie członkowskim (tj. „na zasadzie realizacji”), lub czy możliwość zapłaty podatku w ratach (tj. „na zasadzie ratalnej”) może stanowić proporcjonalny środek zaradczy?
- c) jeśli co do zasady możliwość zapłaty podatku w ratach może stanowić proporcjonalny środek zaradczy:
- (i) czy jest tak jedynie w przypadku, gdy prawo krajowe zawierało taką możliwość w momencie zbycia aktywów, czy też jest zgodne z prawem Unii, aby taka możliwość została zapewniona w drodze środka zaradczego po zdarzeniu (mianowicie, aby sąd krajowy zapewnił taką możliwość po zdarzeniu poprzez zastosowanie wykładni zgodnej lub niestosowanie przepisów)?
- (ii) czy prawo Unii wymaga, aby sądy krajowe zapewniły środek zaradczy, który w możliwie najmniejszym stopniu ingeruje w daną swobodę wynikającą z prawa Unii, czy też wystarczy, aby sądy krajowe zapewniły środek zaradczy, który będąc proporcjonalnym, w możliwie najmniejszym stopniu odbiega od obowiązującego prawa krajowego?
- (iii) jaki okres spłaty rat jest konieczny?
- (iv) czy środek zaradczy obejmujący plan ratalny, w którym płatności stają się wymagalne przed datą ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornych między stronami, jest sprzeczny z prawem Unii, tj. czy terminy płatności rat muszą być perspektywne?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez County Court at Birkenhead  
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 grudnia 2020 r. – BT / Seguros Catalana Occidente, EB**

**(Sprawa C-708/20)**

(2021/C 110/22)

Język postępowania: angielski

**Sąd odsyłający**

County Court at Birkenhead

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona powodowa: BT

Strona pozwana: Seguros Catalana Occidente, EB